

Kanpotik

H

ondartzak Donostia hiriaren ezaugarri nagusietako bat dira. Baina parte-hartzeari buruz, sormenari

buruz, kulturari buruz eta ilusioei buruz ditugun ideiak ez ditut ikusten bere olatuengan islatuak. Harea ukitu bezain pronto, itsasotik irten eta berehala izoztu egiten diren olatuak besterik ez dut ikusten inguruan. Areago oraindik, beti gauza bera egiten duten ekintzez eta beti gauza bera esaten duten hitzez jositako izeberg zaharrak baino ez ditut ikusten.

Bizitza guztian gogor lan egindakoa naiz, kultur irakaskuntzaren bitartez parte-hartze kritikoa gizaki bakoitzak norbere kasa duen zeregin horren erdian jartzeko eta partaidetzarako lengoia berri bat gizar-tearen aurrera agertzeko. Kultura, bai, kultura! Eta horixe izan da, kultura esaten diogun hori hain zuzen, horretarako eragozpenik handiena. Gaur, gure kultur erakundeen egiazko betekizuna, haien betekizun bakarra dela esango nuke, sorkuntzaren indar kulturala indargabetzea da, egunero-egunero. Hemen, parte-hartzea, botere erregimen guztiak agindutakoa betetzea da, administrazioaren egitasmo antzuetan sartzea. Nik, behin jarri nuen nigan eta besteengan nire esperantza, eta lanpostua kendu behar nien beldur-ikaraz begiratu zidaten, “aurrerakuntzaren” ate guztiak itxi baino lehen. Eta denbora pasatzen da, eta kultura-plan berri bakoitza aurrekoa baino okerragoa da, nahitaez. Zergatik? Kultura kapitalaren (*Capital Cultural*, kointzidentzia bitxia) zerbitzuan dagoelako. Eskoletan, unibertsitatean, kultur etxeetan, leku guztietan. Kultur aurrerabideak etorkizunaren zerbitzuan. Etorkizuna etorkizunaren zerbitzuan. Haiek guretzako nahi duten etorkizunaren zerbitzuan, jakina. Etzazula halako aurpegi goibela jar, lagun mai-

CONCETA PROBANZA

José Luis Padrón

Rozas

Urkiza

tea —esaten didate—, zure parte-hartzea den askatasun ariketaren bitartez, zure etorkizuna aintzat hartzen saiatzen ari gara! Kontu horretan gauza benetan triste bat baino ez dago: etorkizunaz halako ezaxolakeriaz mintzatu ahal izatea. Etorkizuna saltzen digute, orainean parte hartzeko aukera

guztiak ezabatuz. Eta hor parte hartzea gorrotagarria iruditzen zait. Etorkizuna ez baita politikariek etorkizunerako egiten duten etorkizuna. Beste bat da. Politika eta kultura

ere beste batzuk diren bezala. Jada ez dagoen horretaz guztiaz niri bizirik zer geratzen zaidan, gauza gutxi, egia esan, baina egia da ere, gutxi horrek hor jarraitzen duela beti, bizirik. Munduan, Ana, Ixiar, eder maiteak, diruak agintzen du, eta diruak agintzen jarraitzen duen bitartean, plana erraza eta ona da, guk erregimenak promesten digun etorkizunaren

zati bat erosi nahiko dugu, eta hori egiten badugu, mundu guztiak txalotuko gaitu, baina egiten ez badugu, kanpoan utziko gaituzte. Hala ere, ezin sinetsizko gauza zoragarria da kanpoan izatea, eta kanpotik, ahal den gutxi hori guztia egiten jarraitzea. Barrutik inposatu nahi zaigun guztiaren kontra, diruaren kultura bultzatzen duten, diruarekin guztiz bat eginik bizi diren erakundeek proposatzen digutenaren kontra, bost axola niri nondik den, euskal gobernutik ala espainiar gobernutik, erabat bizi izan naiz haietatik oso kanpora, oso urruti, oso margenean. Ixiar, Ana, arrazoia eman nahi dizuet, norberak ezin duela ezer bakarrik, nik pertsonalki ezin dut ezer, bakarrik egonda boterearen zerbitzura jarraitzen dudalako, diruaren beste bezero bat baino ez naizelako. Horregatik parte-hartzeaz hausnartzeaz gain, zuekin parte hartzeko konbentzitu naizue, baina barrutik ez, kanpotik baizik. ■

Etorkizuna saltzen digute, orainean
parte hartzeko aukera guztiak ezabatuz.

Eta hor parte-hartzea gorrotagarria iruditzen zait.

Etorkizuna ez baita politikariek etorkizunerako
egiten duten etorkizuna. Beste bat da

